ЮНАК

СІЧЕНЬ — JANUARY 1985

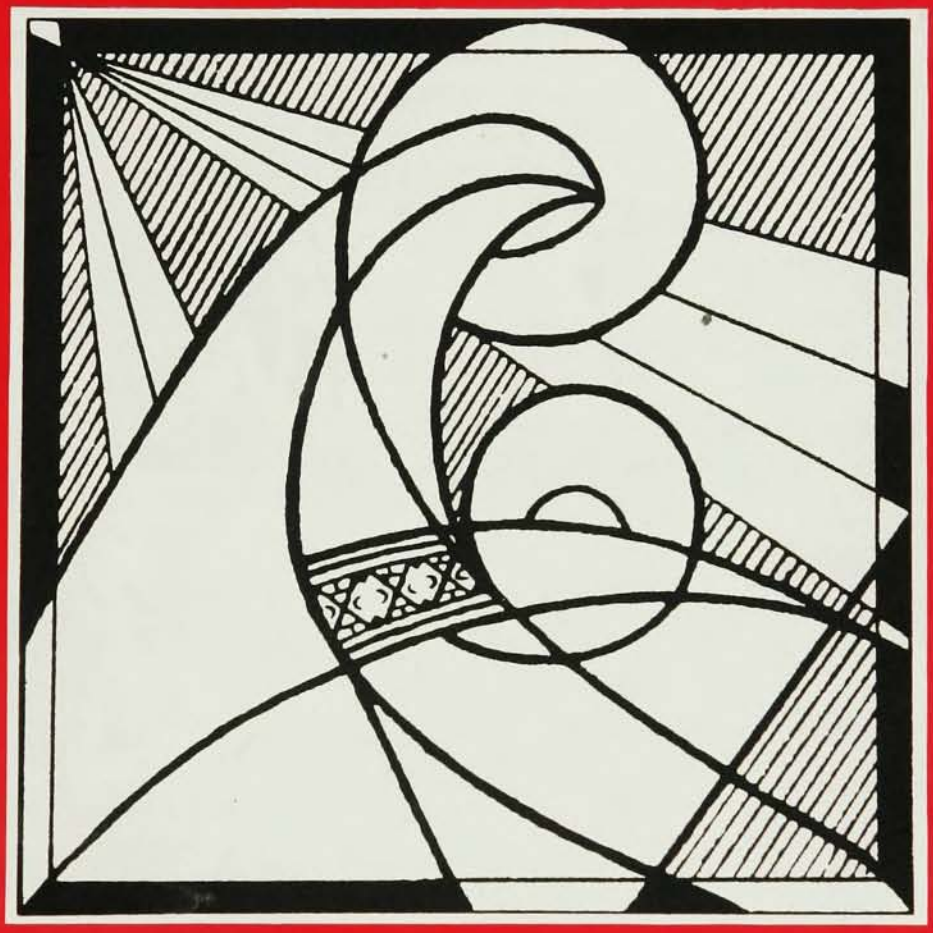

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел в році.
Видає Головна Пластова Булава.

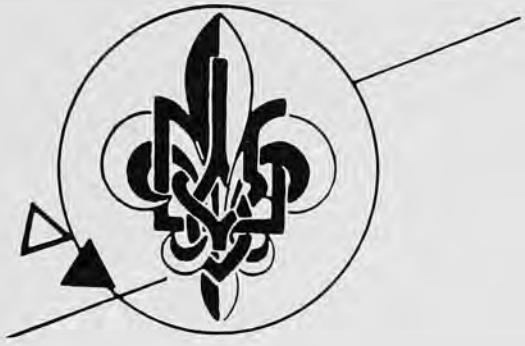

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович
Члени редакційної колегії:
пл. сен. Роман Копач
ст. пл. Роман Ващук
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
пл. сен. Олександра Юзенів.

- Усі редакційні матеріяли слід слати на адресу головного редактора.
- Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріяли згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЗМІСТ

Сторінка

1 Редакція і Адміністрація: Різдвяні побажання
Леся Храплива: Засвітіть у навечер'я свічку
2 Роман Купчинський: Різдво
О. Кобець: Крути
3 Андрій Гарасевич: Київ
Г. П. Булава: Заклик до пластунів
4 Роман Завадович: Віншування для пластових колядників
Юнацтво вивчає старі колядки
Стара лемківська коляда: Пасли пастирі
5 Ст. пл. Христина Круцько: Спів
Г. П. Булава: Гасло праці в 1985 році
6 Ірина Стасів-Калинець: Казка
8 З народніх легенд християнської України
9 Різне та цікаве: Дещо про календарі
10 О. Ю.: Різдвяна Ніч
11 Гокус-покус
12 Чи знаєш Ти про УСП
14 Василь Кархут: Цупке життя
15 Олесь Кузишин: Нові платівки
17 "Поміж гори в світ широкий"
19 Усміхнися...
Різдвяна хрестиківка
20 Щорічне добре діло куреня УСП "Лісові Мавки"
Увага! Читачі "Юнака" будьте суддями!
21 Успіхи молодих українців у Бразілії
Для Філателістів: 14-та Різдвяна виставка СУФА
22 Хроніка: Табір УПЮ-ок Станиці Чікаго
Розв'язка хрестиківки
24 Словник мудрої голови: Словогра ч. 10 — відповіді і пояснення

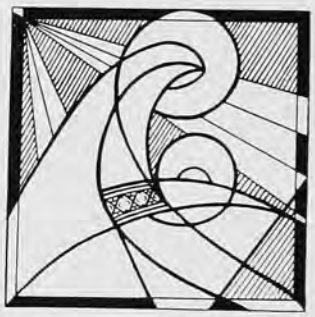

На обкладинці: Різдвяна картка
Андрія Мадая

ЮНАК

СІЧЕНЬ 1985

Ч. П. 1 (254) РІК XXIII

Інтернаціональне стандартно-серійне число
0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА"

$20.00 американських долярів

Ціна одного прим. — $2.00

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.
З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ —ПЛ. СЕН ЮРІЄВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ, КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ, СТАНИЧНИМ ПРОВОДАМ,ПЛАСТПРИЯТУ ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,

а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам і Передплатникам «Юнака»

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

усього добра, — чистої і сильної віри, щоб тримала Ваші серця в ясному горінні, у готовості служити Богові й Батьківщині найсердечніше бажає

РЕДАКЦІЯ «ЮНАКА», ДИРЕКЦІЯ та АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛ. ВИДАВНИЦТВА

ЗАСВІТІТЬ У НАВЕЧІР'Я СВІЧКУ...

Засвітіть у навечір'я свічку...
Наповниться шумом крил кімната
І полине в зористу нічку,
Скрижанілих споминів шукати.

Холод душ чужих, облич незнаних,
Паморозь бездомної недолі,
Чудом Новородженим розстане
У ласкавій свічки авреолі.

Тож дозвольте свічку засвітити
В час святковий нелукавим словом,
Щоб в яскині, під морозним світом
Народилися Весна наново.

Леся Храплива

Цей вірш пластової поетки звертає нашу увагу найкраще на пластовий звичай засвічення Святвечірньої Свічечки разом, або на самоті, щоб згадати при тому всіх наших друзів і близьких, де б вони не були. Але рівночасно це засвічення Святвечірньої Свічечки пригадує нам велику релігійну подію — народження Божого Сина, яку український нарід зустрічає особливо торжественно й традиційно, далеко урочистіше, як це робить західній світ, де в першу чергу Різдво — це свято подарків, взаємних відвідин, галасу та прийнять.

Тому найдіть, Дорогі Молоді Читачі, у цей святковий час хвилину на призадуму, на зосередження над тим, що значать у нас Різдвяні Свята, та з якою вірою у перемогу духових вартостей — добра і правди зустрічають їх усі українці розкинені по широкому світі.

У полум'ї Святвечірньої свічки хай зустрічаються і об'єднуються наші думки й бажання не лише для себе, але для українського народу!

Ваша Редакторка

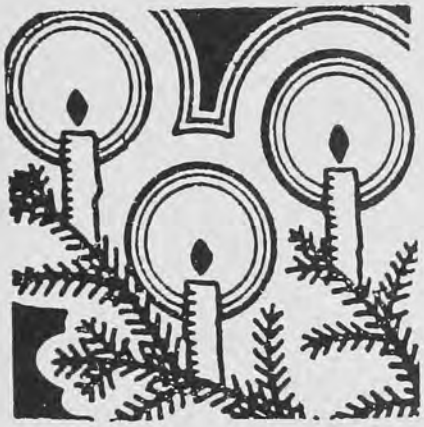

РІЗДВО

Давні то вже часи,
Як над колибою малою,
За городом, за Вифлеємом
Спинилася вечірняя зоря.

Спинилася зоря,
І міліярди тіл небесних
Спинило хід свій споконвічний
В німім вижиданні.

В вижиданні?!
Бо в тій беззахисній колибі
Родився в яслах на соломі
І чоловік, як Бог, і Бог, як чоловік.

Родився чоловік,
Що на недужі очі світу
Поклав Свої всекоючі долоні,
Родився Бог,

І рік йому: "Прозри"!
Що душу завертав до тіла,
Що неповздежний час задержав
І рік: "Від нині час то я!"

Давні то вже часи...
Прозрівший світ осліп наново;
На цвинтарі приспавши правду,
А виставив ідол брехні

Роман Купчинський

КРУТИ

Я перед сном Олегові-синкові,
За давнім звичаєм своїм,
Не фантастичні вигадки казкові
Про нашу дійсність правду розповім:

Триста древніх боронили прохід
В скелях гір, в ущелині малій,
Й спинили орд ворожих похід
На порозі рідної землі.

Довго, вперто бились з ворогами,
Поки впав останній з вояків...
Слава їх пережила віками,
Й буде жити сотнями віків!

Не цвіли ще яблуні духм'яні,
Не пишались вишнями сади,
Як рушили вояки-кияни
Боронити села і хати.

Триста їх, як цвіт ясний, весняний,
В снігових земетах залягло;
В їх серцях одне палке бажання
В лютий холод полум'ям цвіло:

Захистити матір-Україну
Від навали п'яних москалів...
Триста їх спинили орд лявіну
На порозі рідної землі.

Гордо, мужньо бились з хижаками,
Поки впав останній з юнаків...
Слава їх пережила віками,
Й буде жити тисячі віків!

Крути, Крути! Вас нам не забути:
У мільйонах українських серць
Ще тисячоліття буде пломеніти
Ваш славетний, героїчний герць.

Я перед сном Олегові-синкові
За давнім звичаєм своїм
Не фантастичні вигадки казкові —
Про героїчні Крути розповім...

О. Кобець

КИЇВ
(сонет)

Ударами здригнеться далечінь,
Загравами покриється багрово.
Проти мечів підіймуться мечі
І порохом руїн закуриш знову.

Крізь дим пожеж, харчання і кличі
Потвори танків у вогні і крові,
З дітьми зарізаними на плечі
Знов тіні Гонтові й Залізнякові.

І поховають...Спомин припаде
Страшні могили, наче древній порох,
І встане сонце дуже й молоде

Над вежами Софійського Собору,
На ліс, на степ, на гори і пороги —
Заграють дзвони пісню перемоги.

Андрій Гарасевич

Володимирська гірка над Дніпром у Києві, на ній пам'ятник Володимирові Великому.

ЗАКЛИК ДО ПЛАСТУНІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

Вячеслав Чорновіл

Вам, Юначки і Юнаки, відомо, що від 1978 року день 12 січня став "ДНЕМ СОЛІДАРНОСТИ" зорганізованої української молоді з боротьбою українських політичних в'язнів за права людини, націй, за вільний розвиток усіх народів, що поневолені СССР. Про цю боротьбу політв'язнів вже від років інформує світ спеціяльна Комісія Прав Людини Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ). Ще в 1976 році Г.П. Булава закликала пластову молодь і членів інших українських молодечих організацій відзначувати день 12 січня кожного року одноденною голодівкою та писанням петицій. Таким чином хоч частково лучитися з тими, які з любови і самовідречення віддали все для Рідного Краю. Заклик цей підхопила молодь і День Солідарности стає вже традицією.

Відзначуємо День Солідарности такими виявами:

- Юнацтво, починаючи від 14-літніх, в цей день голодує. А це тому, що ініціятор Дня Солідарности Вячеслав Чорновіл, перебуваючи в концтаборі, міг тільки голодівкою боротися з свавіллям влади. Голодівкою люди виявляють силу духу, стають союзниками тих, які жертвують і життям за перемогу вічних ідеалів — волі, правди, справедливости і добра. Як знаєте в минулому році трьох наших політв'язнів відійшли у вічність: померли Олекса Тихий, Валерій Марченко, а Юрій Литвин відібрав собі життя після того, коли його безпідставно знову засудили.
- Виконуючи головний обов'язок любови й вірности Батьківщині, інформуймо своїх товаришів, сусідів і загал співгромадян про переслідування, про брак елементарних прав людини в СССР, про те, які жертви складає наш народ у боротьбі з сваволею уряду цієї тюрми народів.
- Вивчайте історію руху спротиву в Україні, пізнавайте життя дисидентів, їх творчість, проводьте спільні зібрання з відповідною програмою (досі виявили добрі висліди старше пластунство в Німеччині, в США і Канаді), висилайте до урядів своїх держав відповідні петиції в обороні політв'язнів жертвуйте ощадності для допомоги родинам їхнім. Таким чином будемо продовжувати заклик ГПБ з 1976 року, заклик нескореного Вячеслава Чорновола плекатимемо нову традицію, дамо доказ нашим політв'язням, що вони не самі у своїй боротьбі за волю і правду, за елементарні права людей, що їх зобов'язалися боронити 35 держав, а серед них і СССР, підписуючи Гельсінкський Акт.

Скоб!

За Головну Пластову Булаву:

пл. сен. Василь Янішевський — ***голова ГПБ***

пл. сен. Роман Копач — ***головний булавний УПЮ-ів***

Віншування для пластових колядників

Вітаємо вас з піснею- колядою,
З Різдвяними Святами, зо звіздою.
Також бажає вам гурт пластовий,
Щоб жили ви в радості і здоров'ї.
Хай малий Ісус з Пресвятою Дівою
Вас благословляє долею щасливою.
І нехай дозволить того дня діждатись,
Щоб у Києві й у Львові заколядувати!

Христос Родився! Вітає вас
Пластова молодь у велике свято!
Пошли Вам Боже Щасливий час,
Здоров'я, сили, надій багато.
А з Новим Роком, Боже, вам дай
Діждатись свята волі-свободи,
І ще вернутись у рідний край,
На ясні зорі, на тихі води!

Роман Завадович

ЮНАЦТВО ВИВЧАЄ СТАРІ КОЛЯДКИ

Юнаки 9-го куреня УПЮ-ів у Нью Йорку, підготовляючи минулого року Святвечірню Свічечку для членів Пластової Станиці Нью Йорку, заскочили слухачів тим, що крім традиційних колядок заспівали стару лемківську коляду, яку їм подала бабуня одного з юнаків. Містимо її тут, щоб, інші юнаки й юначки могли перечитати та посміятися з тієї народньої колядки. А може також самі попитаються у своїх родинах — чи не знають там бабуні або дідусі якусь іншу цікаву народню колядку?

ПАСЛИ ПАСТИРІ
(Стара лемківська коляда)

Пасли пастирі в полі худобу,
Полягали спати під оборою.
Нараз один пробудився —
Чогось Іван розкричався під оборою.

Станьте, пастирі, щось Іван кричить,
Максим коло нього мов ведмідь бурчить.
Прибігають всі до нього —
Питаються: — Що такого тобі, Іване?

А Микита спавши, десь там на стриху
Злазив по драбині та ногу звихнув.
"Ой тепер я вже каліка —
Нещасливий аж до віка, бо ногу звихнув.

Станьте, пастирі, ходім до пана."
Максим несе гуску, Стефан барана,
А Микита не мав часу —
Заліз в комин, вкрав ковбасу, поніс до пана.

Прийшли до пана, зачали грати,
Наш кривий Микита зачав гуляти.
Як си тупне сюда-туда —
Аж затряслась ціла буда, так дуже гуляв!

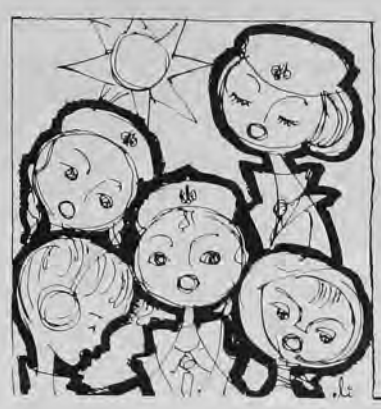

СПІВ

В лютому 1984-го року я вибралась до Торонта на Пластовий З'їзд. Завдали мені тему: "Важливість співу у таборі." Не знала я як підійти до цієї теми, бо не була вона такою легкою. Не хотілось мені лишень представити, що спів важливий з різних теоретичних причин, а що ефектовніше є подати приклад з життя про значення співу. Пригадились мені два найважливіші епізоди, в яких спів зробив на мене спеціяльне враження.

Вліті на ЮМПЗ-1983 найстарша група пластунів з Канади й Америки залишила скоріше табір у Німеччині й поїхала в мандри до Югославії й Румунії. По двох днях ми заїхали до маленького міста в Югославії — Сремської Мітровиці. Там чекала на нас українська молодь Сербії та український священик — отець Пітка. Молоді хлопці й дівчата показували нам місто, але деякі з них слабо розмовляли по-українськи. Їм не легко вивчити українську мову, бо там нема таких самих відносин до етнічних груп, як у нас. Ми між собою розмовляли та ходили по місті. Та коли ми всі разом сіли в парохії і заспівали, то аж тоді знайшли спільну мову. Знайшовся один, який грав на гітарі й всі голосно співали "Ой, чорна я си чорна," "Чом ти не прийшов" та інші знані нам пісні.

Почали ми забаву та через спів почувалися як одна велика родина. Я дивувалася, що аж так далеко в комуністичній Югославії молодь знає ці самі українські пісні, що й ми у вільній багатокультурній Канаді.

Другий епізод із співом пригадується мені, коли я була три тижні в Києві. Ми записалися на курси української мови й ходили кожного ранку у Київський Університет слухати їхню програму. Ми мали різних інструкторів і доповідачів. В останній день наших лекцій наші інструктори приготовили перекуску та всі ми сіли довкола стола й почали співати пісні. Інструктори співали нам незнані народні пісні, а ми співали їм різні пісні, між якими були й пластові. Ми заспівали "Гори, гори" і їм це дуже подобалося. Тоді моя товаришка і я рішили заспівати пісню "Не журіться юні друзі". Ми не підкреслювали, що це пластова пісня, написана в діяспорі, лишень заспівали. Коли ми співали стрічку

"Воля — пташка, воля — вітер,
що за волю не даси,
йди шукай її по світу
через гори і ліси...",

то ми завважили, що двох інструкторів мали сльози в очах. Це був дуже зворушливий момент, і коли ми закінчили пісню, в кімнаті запанувала тишина.

От цією піснею ми порозумілися й душевно зійшлися, хоч нам перешкоджала політична дійсність.

Ці два короткі епізоди показують як спів єднає нас, хоч ми розділені континентами й морями.

ст. пл. Христина Круцько
2-ий Курінь УПЮ-ок ім. Княгині Ольги, Вінніпег, Канада

ГАСЛО ПРАЦІ ПЛАСТУ В 1985 РОЦІ: "ЗАХОЧЕШ — І ЗДОБУДЕШ!"

Дорогі Юначки і Юнаки! Переглядаючи сторінки "Юнака" Ви зустрічаєте гасла, тобто короткі вислови — думки про те, якою проблемою і якими виявами в житті пластових частин і окремих їх членів буде в даному році це гасло виявлятися в щоденному житті.

Слова з поезії поета Олега Ольжича: "Захочеш — і здобудеш. В людині, затям, лежить невідгадана сила". Слова щоденні, звичайні, але висловлена ними думка глибока, сильна змістом. Ви його розумієте, бо з думкою про силу волі людини, про її вартість і необхідність для кожного Ви зустрічаєтеся завжди.

Ось перед Вами вимоги щодо обов'язків у школах. Ось вимоги пластових проб. Ось вимоги пластової активности Вашої у гуртках, куренях, дома. А зокрема Ваш зв'язок з Церквою, Ваш обов'язок жити за Божими заповідями.

Скільки ж прикладів сили волі людини знайдете в літературі. Візьміть наприклад, статті з "Юнака" (грудень 1984 — "Українське середовище в "ЛШ" М. Рабія (стор. 15), чи "Олімпіяда 1984 за нами" В.К.С. (стор. 10). Як гарно і правильно пояснив автор першої статті факт, що учасники "Лісової Школи" без пригадок розуміли потребу користуватися щоденно українською мовою. Яким вимовним прикладом сили волі була участь у маратоні під час XXIII Олімпіяди швайцарки Андерсон-Шайс, витривалість у змагу Орвела Патерсона з Фльориди. Обов'язково прочитайте ці статті й проведіть гутірку про них на сходинах.

А коли самі спостережете подібну поведінку чи то в житті, чи прочитаєте в літературі, напишіть про це до "Юнака", поділіться з іншими гарними думками та інформаціями.

За Головну Пластову Булаву:

пл. сен. Василь Янішевський — ***голова***
пл. сен. Роман Копач — ***головний булавний УПЮ-ів***

Ірина Стасів-Калинець

КАЗКА

Коли заснуло тихе місто, коли останній трамвай наполохано віддзвенів на скруті, коли згасло останнє освітлене вікно, вийшов на вулицю чоловік. Старенький сумний чоловік. Принцеса Ночі, яка із срібним дзвіночком у руках пливла в колі місяця, здивовано глянула на нього: Чому Ви не спите, дідусю?

— Це ж моя ніч! — старенький у задумі потер чоло... — Колись, — він щедрим жестом обвів довкола, — ходив я разом із зоренятами-янголятами від хати до хати, носив ласощі дітям, аби знали вони, що зима минеться, що весна воскресне і щедрі соки забуяють знову...

— Хі-хі, колись! — задзвеніло-заскриготіло з хмари, аж Принцеса Ночі невдоволено стріпнула дзвінком.

Дідусь насварив пальцем рухливій хмарці, з якої звисали вичищені до блиску ратиці чортеняти-лежебоки:

— А хіба тобі зле було ходити зі мною, ласуне! Лиш тому, що ти, нечемний, дітей лякав, поїдав ти цілий міх обарінків!

— Ох, то Ви, Колоксай-Миколай, Ви, святий наш Миколай? — зашепотіла Принцеса Ночі.

— Я колись був ним, — похитав головою дідусь.

— А нині мене нема.

— Хі-хі-хі, — задриґав ратицями лежебока.

— Тож як нема? — здивувалася Принцеса. — Я ж бо Вас бачу. Я ніколи не сплю!

— Якби я міг померти, — сказав дідусь, — я б помер! Але ж не може померти той, кого нема. Усі довкола кажуть, що мене нема, не може бути, що я вигадка, леґенда, що дарунки купують батьки, що мою ролю грають артисти.

— Невже ж можна грати ролю того, кого нема? — здивувалась Принцеса Ночі. — Ось мене представляли теж у театрі, але ж лише тому, що я є. Артистка була в срібнозорій сукні, значно гіршій, ніж моя, але на те вона й артистка... Уявляєте, що стало б, якби мене не було? Цілий день — день, і всю ніч — також день! Жахливо!.. Ні, ні, Дідусю, не Вас нема, а в людей нема пам'яти. Носіть свої дарунки.

— Не маю дарунків для нинішнього часу, — — розвів руками Миколай. — Бо ж мої дарунки — добре слово, ласкава пісня, барвисті кольори, ніжні звуки... Хто нині хоче таких дарунків?

— Золото, срібло, найдорожчі ласощі, багаті одежі — хіба це є? Я не бачу їх! Я не бачу їх! — закричала Принцеса Ночі — без кольору, без запахів, без звуків, без пісні й слова — як жити на світі? Дідусю! Дідусю! Ідіть у поле — хай почують Вас вітер і кущі, дерево і травинка, що дрімає під зимовими шатами. Поки ще є хоч один пагінець на землі — носіть свої дарунки!

II

І він пішов у поле, в заметене снігом холодне поле. За ним чорніло місто гостроверхими дахами будинків, дротами телеантен, і височіла, наче диригент, струнка й химерна телевежа.

Заспане Опудало обтрусилось зі снігу.

— Добрий вечір, Дідусю! Куди це Ви серед ночі?

— Дарунки несу! — сказав Святий Миколай і погладив рукою Опудало.

Затріпотів розмаїто солом'яний брилик, блиснула новизною заношена маринарка — ох, бравий молодець опинився перед Миколаєм, аж горобці злякано заворушились у його капелюсі.

— Цитьте, каверзні! — блиснув усмішкою Леґінь, підхопив Палицю, що вмить стала то-

пірцем. — Гречно дякую, Миколаю, за щедрий дарунок!

— Чи ба! — прошепотіло щось поруч. — А я думав — опудало воно, та й опудало! Чи ба! — і порожній солом'яний сніп вигрібся з-під снігу.

— То добрий хлопець, — сказав Опудало — Легінь. — Люди забули його на полі, він осипався з зерна і лишився отак зимувати поруч зі мною. Ми собі часто ночами гуторимо.

— Святий Миколай погладив сніп. О, диво! Як виструнчилось його тіло, як наповнились зерном колоски, розхилившись у всі боки, ніби велична корона! Сам Сніп-Король стояв перед ними!

— О-ох! — зідхнули зоренята. — Диво! Диво! — І злинули яскраві на важкі колоски.

— Шож, тепер ідіть до дітей, — сказала Принцеса Ночі. — Я певна, що вони привітають вас, бо понад усе в світі діти люблять не ласощі й іграшки, а казки.

І я з ними! зірвався з хмари лежебока, та так, що штурхнув у бік сусідку-зірочку. А Зірочка, таки не витримала рівноваги і тихенько покотилась далі, аж ударилась об чиєсь вікно.

III

Від цього звуку стрепенувся Дмитрик. Хто там ходить попід вікнами? Може Снігова Королева? Хто там? По той бік шиби виднілася чиясь стрипіхата голова, а поруч — ніби князь у короні. І ще хтось вистрибує-витанцьовує на снігу.

Хлопчик мерщій відчинив вікно.

— Добрий вечір! — чемно привітався Опудало-Легінь. — А ми до тебе в гості. Зі святим Миколаєм.

Хлопчик здивовано глянув на Дідуся:

— А де ж Ваша патериця? Де ризи? Корона?

— Немає, — розвів руками Дідусь. — Я ж бо не артист!..

Дмитрик наморщив чоло і рішуче запросив гостей до хати.

— Зараз щось придумаємо, — загадково мовив він.

Лиш зайшли всі до кімнати, як Горобці покинули Легінів бриль і всілись на столі довкруг миски з хлібом. А Чортик-лежебока взявся рахувати цукерки в кришталевій вазі: раз, два, три, моє, раз два, три, моє...

— Тихше ви, ненаситні! — прикрикнув Сніп-Король.

— Корону можемо зробити з фольги, у мене її досить! А за патерицю, Дідусю, візьміть татів кийок! — надумався Дмитрик.

Що це? Невже це паперова корона так іскриться, що очам боляче? Невже це татків кийок розцвітає диво-квітами? І вже не старенький Дідусь, а мудрий Добродій Миколай перед ними!

— Якби Вас побачила Оксанка! — захоплено мовив Дмитрик, — вона б утішилась, як і я.

— То ходімо! — озвались зоренята-янголята.

— Я візьму їй казки Андерсена, — сказав Дмитрик, — на пам'ять про цю ніч...

IV

Оксану цю ніч мучило сумління: вона сьогодні весь день санкувалась, і ні разу не дала санок Дмитрикові. Побачивши Дмитрика на порозі своєї кімнатки, дівчинка випалила:

— Завтра будеш санкуватися, скільки схочеш!

Ой, хто це?

Затанцював по хаті Опудало-Легінь, вимахуючи сокиркою, статечний Сніп-Король оповів дітям про Миколаєве свято. Вискочили з книжки Андерсена брати-царевичі і сестра їхня, Кай, Герда і Снігова Королева, олов'яні солдатики і китайський соловейко! Вони стали кружка і повели танець довкола захоплених дітей!

— Ходімо до Оленки! — сказала Оксана і взяла в руки свою найкращу ляльку. — Я подарую їй на пам'ять Зорянку...

І вони пішли. Від хати до хати... Все росла й росла їхня ватага, і сягали піднебесся їхні дзвінкі голоси, і привітно махала їм дзвіночком Принцеса Ночі.

V

— Наснилося! — сказала вранці мама Дмитрикові. — Але справді, де твоя книжка?

— Чуєш, мамо, — прошепотів Дмитрик, — як пахне сніг?

— Пахне сніг? Не вигадуй!

— Глянь, мамо, горобчик у вікні. Він хоче теж, — хлопчик простягнув у кватирку долоню з крихтами хліба. Пташка довірливо почала клювати...

— Чуєш, мамо, квітка росте! — Оксанка нахилилась до землі й розгребла сніг. Тендітний пагінець уже пробив землю.

— Мамо, я приніс тобі вінок з польових кві-

тів! Ох, яка ти гарна, сказав якось Івась... Мати глянула в дзеркало — і не впізнала себе: краще за найдорожчі прикраси сяяли на ній синові квіти...

— Якесь диво сталося з нашими дітьми після тої зимової ночі, — признались собі якось мами. — Бачать те, чого ми не бачимо, чують те, чого ми не чуємо.

— Наспівав мені пісню жайворонка...

— А мій сказав, що найкраще золото — квіти...

— А моя до зірок щось шепоче, і вони їй блискають у відповідь.

Що ж сталось тієї дивної ночі? Які дарунки приніс святий Миколай?.. Вслухайтеся, діти! І ви також зустрінете його. А як не зустрінете, то почуєте його голос — голос зерна, що переживе зиму, гілочки, що розцвіте навесні, пісні, яку заспіває соловейко... Голос святого Миколая! Бо не тлінні дари він несе, а творчу уяву вашим очам, силу рукам і віру серцю.

„Церква зимою в горах"
— рисунок Юрія Старосольського
— Начального Пластуна.

З НАРОДНІХ ЛЕҐЕНД ХРИСТИЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Як св. отець Николай покарав жінку, що не шанувала неділі

Жила раз така жінка захланна, що не шанувала ніякого свята і пішла в неділю коноплі брати. Бере вона, аж тут задзвонили в церкві на „Достойно". Дивиться вона, а їй назустріч іде старенький дідусь. Підійшов він до неї, став, дивиться і нічого не каже. А вона теж нічого, тільки далі бере коноплі.

Постояв хвилину дід, а потім усміхається і каже:

— А що, жіночко, так тобі пильно з роботою?

А вона:

— Та що маю дармувати?

А дід каже:

— Ну, а що ж тобі за тото належиться?

А вона нічого не каже, бач, зміркувала, що це якийсь не простий собі дід. Тоді дід каже:

— Вибирай, що хочеш: чи тут тобі каменем стати, чи двоє дітей плекати?

А вона:

— Та вже волю двоє дітей плекати,

— Добре — каже дід — хай же тобі так і буде!

Обернувся дід і пішов. А то був святий Николай. Тільки він відійшов, а жінка дивиться а до її ніг дві гадини причепилися. Доволіклась додому, а рани на ногах не погоїлися аж до смерти.

Г. Л. Н.
За „Шляхом"

ДЕЩО ПРО КАЛЕНДАРІ

З початком нового року ми усі, де б ми не були, стараємося дістати звичайно два календарі: в тому один український, щоб могти порівняти різницю у рухомих святах та знати коли припадають вони після нашого ,,старого'' юліянського календаря.

І хоча як вже часто вияснюють, чому існує ця різниця у святкуваннях, нашим молодим читачам вона не є ясна та зрозуміла.

Треба нам знати, що на протязі віків було багато календарів і деякі з них, а не лише юліянський і григоріянський, задержалися по сьогоднішній день. З важливіших досі існують такі календарі: єгипетський, грецький, жидівський, китайський, перський, юліянський і ліліянський або григоріянський.

Але ми сьогодні спинимося тільки на двох останніх, які нам найближчі.

Основою кожного календаря є астрономічні зміни дня і ночі,періоди місяця і пори року. День і ніч, себто доба служили від найдавніших часів для всіх народів на означення короткого часу. Довший протяг часу, як, наприклад рік чи кілька років під такий спосіб мірення не підходив, тому всі народи почали користуватися місяцем і його астрономічними змінами від одної повні до другої, і цей протяг часу почали називати місяцем. Рік у всіх майже календарних системах виносив дванадцять місяців по 29 і 30 днів. Але що ні рік ні час обороту місяця не виказують круглого числа днів, тому поставали різні системи для обчислювання часу, а кожна система тим самим творила окремий календар.

Юліянський календар

Цей календар постав у 46 р. по Христі в часі панування Юліяна Цезаря. Спочатку римський календар виносив 304 днів і ділився на 10 місяців, а це: березень, квітень травень, червень, липень, серпень, вересень, жовтень, листопад і грудень.

Коли римляни завоювали Єгипет, прийняли вони від єгиптян їх календар і додали ще два місяці; січень і лютий. Щоб як слід устійнити справу календаря Ю. Цезар запросив з Єгипту астронома і цей зладив новий календар, який зберігся досьогодні під іменем юліянського.

Юліянський календар має 365¼ днів. На кожні чотири роки, три були звичайні і числили 365 днів, а четвертий був переступний при 366 днях. За переступний уважали той, якого два останні числа без решти діляться на чотири. Додатковим днем в переступному році є день 24 лютого, який рахували 2 рази. Початком року був перший день березня, а основним роком числення 707 рік від заснування Риму. Пізніше початок року перенесено на день 1-го січня. Юліянський календар прийняла церква на Нікейському соборі в 325 році по Христі.

Григоріянський календар

Соняшний рік виносить 365.2422 днів, а за юліянським календарем 365¼.Наслідком того постає там різниця, а саме 0.0078 дня менше. Ця різниця протягом 128.5 років наростає до одного дня, так, що юліянський календар постійно відбігає від початку соняшного року. В XVI століттю ця різниця виносила вже 10 днів. Тоді астроном Людвик Лілій зладив проєкт нового календаря, його затвердив папа Григорій XIII і казав запровадити такі зміни; замість 5 жовтня 1582 р. вважати 15 жовтня 1582 р. і переступним роком вважати кожний четвертий рік, але ті роки, які кінчаються двома зерами, вважати звичайними, крім тих, що діляться без решти на чотири. Новий календар названо григоріянським або новим стилем, хоч він повинен називатися ліліянським в честь свого творця.

Різниця між юліянським і григоріянським календарями була 1582 року 10 днів, 1700 р.-11днів, 1800 р.-12 днів, а тепер вона є 13 днів.

Оба ці календарі християнські, це значить, що числять початок ери від народження Христа, а цілий рік присвячений або пам'яті святих або різним християнським торжествам. Християнський календар юліянського стилю датується від VI сторіччя. Приймався він дуже поволі. Але і календар григоріянського стилю, тобто новий, не скоро увійшов у життя. Протестанти не хотіли його приймати, бо уважали це як наказ папи, але сьогодні він обов'язує усіх, за винятком церков східніх обрядів.

РІЗДВЯНА НІЧ

Міський майдан срібніє снігом у повені світла, що ллється з вікон великого будинку, в якому примістилося німецьке військове командування. На майдані пусто, лиш здалеку з різних сторін чути колядування дітей, що малими громадками бродять високим, хрупким снігом від хати до хати.

В бічній вулиці, недалеко за рогом — в двоповерховому будинку — станиця української поліції. Біля великої ялинки зібрались молоді хлопці в гранатових уніформах та колядували. В кімнаті коменданта задзвонив телефон. Він підняв слухавку. На другому кінці — Ірина, що працювала перекладачкою в німецькому командуванні.

— Сьогодні в 10-ій, — сказала і поставила слухавку. Комендант вийшов до головної кімнати з ялинкою і відкликав набік двох хлопців-поліцаїв. Їхня розмова була коротка, вони знали про що йде.

⁂

На ратуші вибила 10-та година. З будинку німецького командування вийшли два озброєні німецькі вояки й помаршували через площу в напрямі тюрми, яка була не дуже то далеко — кілька вулиць відтіля. Скрипіли їхні чоботи по замерзлому зверха снігу... "Вайнахтен, Вайнахтен", промовив один з них задумано. — "Я, Вайнахтен", — підтвердив другий.

За наступним закрутом — три постаті відділилися від дерев і схопили німців за горла. По короткому шамотанні — відтягнули їх в чийсь сад, передягнулись в їхні уніформи і залишили їх зв'язаних під опікою вартового. Рівним кроком, з рушницями на плечах, вмаршували Василь та Дмитро в подвір'я тюрми.

⁂

А в темній камері тюрми самотньо сидів сотник Олекса, прислухуючись до гомону колядок, що нісся здалека. Свят Вечір! Думав, що відсвяткує його з дружиною та донечкою, приготовляв і їх, і себе до зустрічі після довгих місяців свого перебування в лісі з партизанами. Вони ж — жили тут у місті, під чужим прізвищем. І здавалося, що все буде добре. Німці не заходили в ліси й села, де були українські партизани, і можна було вишколювати молодих партизанів, можна було приготовляти землянки та харч і зброю на зиму. Аж тут раптом несподівано німці обступили село, в якому перебував Олекса з групою партизан. Кількох згинуло, а Олексу і ще трьох взяли в полон. І тепер все водять та водять його до гестапо на допити. Розпитують, де розміщені партизани і хто їм постачає зброю. Та Олекса не піддасться. Він не вперше в тюрмі. Сидів за польського панування і не піддався, не піддасться і тепер.

⁂

Василь і Дмитро рівним ходом наближалися до тюрми. При брамі тикнули в лице вартового перепустку й пішли в будинок. Цокали дзвінко підкуті німецькі чоботи. При столику сидів дижурний. Василь привітавшись мовчки, представив посвідку. Дижурний підвівся і сказавши, що знає, що йому вже доручено телефоном передати в'язня, пішов коридором.

⁂

Олексину задуму розвіяли кроки дижурного на коридорі.

— Знову на допит, — подумав. Встав, і мов дерев'яними ногами посунувся до дверей.

— Виходи! — крикнув дижурний відкривши двері.

В коридорі стояли два німецькі вояки в шоломах на голові, з рушницями на плечах. Один з них підписав дижурному в книзі час відбору арештованого і випрямившись попрощав його бадьорим "Гайль Гітлер!".

Олекса йшов поміж двома вояками, роздумуючи, яку тактику прийняти на допитах... Скрутили за ріг і Олекса почув:

— Пане сотнику, ідемо святкувати до лісу. — Олекса відразу зрозумів. Радісно забилось серце, стиснув за лікті своїх визволителів.

Швидко ввійшли в подвір'я невеличкого будинку. Там стояли запряжені сани з погоничем. Всілись добре в настелене сіно, погонич махнув батогом і коні помчались дорогою за місто. Переїхали міст і спереду в далі показалася темінь лісу.

⁂

Нетерпливий голос з гестапо питав дижурного:

— Чому ще не привели арештованого!?

Та його вже пів години тому забрали, — запевняв дижурний.

⁂

Перелякані діти не обколядували ще всіх хат, мусіли бігти додому, бо містом їздили німецькі авта, світили прожекторами і шукали за Олексою.

А за заслоненими вікнами в хатах сиділи за різдвяним столом місцеві люди і тихенько колядували:

... Прийшов днесь із небес
щоб спасти люд свій весь...

О. Ю.

Гокус-покус

(З ЗАПИСНИКА ЧОРНОКНИЖНИКА: ШТУКИ МАГІКИ)

Гокус-покус! Домінікус фідрімокус!

Починаємо наступні сходини магіків-юнаків... Чари-мари, паххх...

Сьогодні розкажемо Вам, як показати кілька важчих магічних штук. Ви вже певно навчились добре штуки із попереднього нашого числа; чи вдалися? Чи зуміли Ви ними дивувати своїх товаришів?

1) УГАДУВАННЯ МОНЕТ. Перша наша штука має до діла із грішми-монетами. Викличте із публики одну особу. Дайте їй у руку одноцентову монету, а в другу десятицентівку. Після того скажіть, щоб ця особа помножила вартість монети, яку держить в правій руці — вісім разів (або на якесь інакше паристе число); вартість монети в лівій руці має ця особа помножити на сім (чи яке інше непаристе число). Тепер нехай ця особа сама додасть суму двох множень і скаже Вам це число (суму). Тоді Ви вгадусте, яка монета в котрій руці.

Спосіб: Якщо сума є паристою, то він держить в правій руці один цент. Якщо сума є непаристою, то в правій руці він держить десятицентівку.

2) ШТУКА З ДВОМА ШНУРКАМИ

Пластуни знані з того, що вміють в'язати і пристосовувати вузли в практиці. Тут покажемо вам, як можна знання вузлів використати в практиці «магіки». Отож, виберіть дві особи з товариства і зав'яжіть їм руки, як подано на рисунку. Після того, скажіть їм, щоб вони якось розділили свої шнурки (але не можна їм перетинати чи розв'язувати при руці!). При тім є багато сміху, бо зв'язані особи пробують різні способи, але безуспішно — і то в дуже смішній формі.

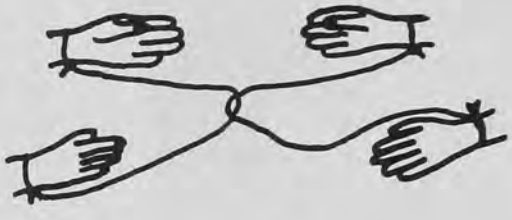

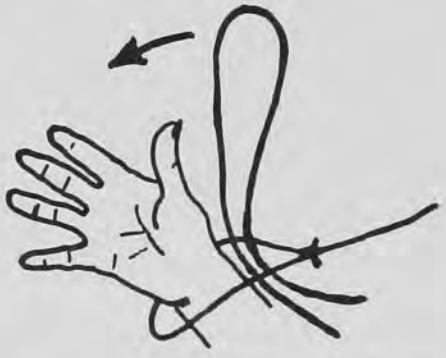

Спосіб, як їх розділити: взяти середину одного шнурка і перетягнути його попід зав'язану петлю на руці. Тоді далі перетягнути ключку, яка створилася цим способом понад руку і знову попід петлю.

Тепер обидві руки далі зв'язані шнурком, але обидві особи вже звільнені один від одного.

Якщо ви зробите це вправно і метко, то глядачі не помітять вашого способу, а ціла штука може бути доброю товариською грою.

Тож —

до наступного разу

Абра-а-а Кадаброрра-а-а!

Ваш — Чорнокнижник

ЧИ ЗНАЄШ ТИ ПРО УСП?

СТОРІНКА ПРО УЛАД СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

ВІДБУВСЯ 12ий ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД

XII-тий Загальний З'їзд УСП відбувся 5 і 6 жовтня 1984р. на Союзівці. На З'їзді було 68 зареєстрованих членів старшого пластунства - 43 з ЗСА, 23 з Канади і по одному з Німеччини і Аргентіни. Із 40 старших пластунок, 29 були приналежні до куренів, а з 28 старших пластунів, половина була в куренях.

Підчас першої половини з'їзду, в п'ятницю вечір, з'їзд уділив абсолюторію уступаючим членам Головної Булави УСП: Боянові Онишкевичеві, в.о.ГБ, Оресті Федун і Олі Стасюк, членам.

Слідуючого вечора, нова Головна Булава УСП була вибрана в складі: Павло Небесний, ОХ,Головний Булавний, Юрій Мончак,Вовк., Орися Ганушевська,ЧП, Марта Дичок, Ксеня Мариняк, Христя Лукяненко,Боян Онишкевич,ОХ, Андрій Перекліта,ЛЧ, і Богдан Комаринський, члени.

В наступному числі подамо резолюції і рекомендації схвалені з'їздом.

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ БУЛАВНИЙ УСП

Павло Небесний
Вік: 27
Курінь: Орден Хрестоносців
Кур.псевдо: Царю
Професія: елек. інженер
Місто: Оттава, Кан.
Стан: не одружений

ВІД РЕДАКЦІЇ

Сторінка УСП іде до друку 2/два/ місяці перед появою числа, в якому вона буде.

Надсилайте повідомлення про: відбуття Краєвих З'їздів, Курінних Рад, появи видань, переведення таборів, прогульок, та знимки, ЗНИМКИ!!!! на адресу Olha Stasiuk
36-16 24 Street
L.I.C.,NY 11106

Курінний:
Yurij Monczak
199 80 Avenue
LaSalle, Quebec
H8R 2T2

31 КУРІНЬ УСП

"Вовкулаки"

На Міжкрайовому З'їзді біля Торонта в 1957 р. старші пластуни Торонта, Монтреалу і Чікаго рішили створити новий курінь старших пластунів. Вибрали собі козацьку традицію зв'язану з козаками характерниками. Був колись гурток Вовкулаків у Німеччині в 1940-их роках. Деякі традиції перейшли від них до нових Вовкулаків. Курінний клич це є "ГАВ-ГУ", а відповідь "ПУ-ГУ", тому що Вовкулака це напів вовк (гав- гу) а напів козак (пу-гу).

КУРІННІ РАДИ

СІРОМАНЦІ - IУ.84 в Ньюарку

-вибрано провід:
курінний:Роман Білинський
-приняли 5 нових членів
-плянують водно-мандрівний табір на канойках в літі 1984 /відбувся/

ВОВКУЛАКИ - літо '84

-вибрано провід:
обозний:Юрій Мончак
-виготовляють співанник
-плянують Велику Раду в Торонті в січні 1985

ЛІСОВІ МАВКИ - IX.84 в Філя.

-вибрано провід:
курінна:Вікторія Яременко
заст:Наталка Яременко
скарбник :Надя Шалаута
-тема року 1985: Мистецтво
-плянують наступну раду в Лос Анджелес в червні 1985

ЛІСОВІ ЧОРТИ - IX.84 в Ґрефтон,Онт.

-вибрано провід:
мефісто:Олег Мачай /Фортран/
чугайстер :Роман Процик /Апробат/
калитник :Богдан Гошовський /Фото-око/
шкріба:Орест Український /Юк/
-плянують перевести Свято Весни в Ню Йорку в 1985

ХМЕЛЬНИЧЕНКИ - IX.84

-вибрано провід:
курінний: Остап Левицький
-плянують лещетарську прогульку

БУРЛАКИ - X.84

-вибрано провід:
курінний: Андрій Яців
-організують лещетарський табір

ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ -УIII.84 на Вовчій Тропі

-вибрано провід:
малий майстер:Борис Люшняк /Сієра/
заст:Роман Гриців /Ізогіпс/
писар:Остап Мельник /Бонжур/
скарбник :Всеволод Онишкевич /Віза/
прокуратор:Даньо Кульчицький /Розбийсерце/
-плянують експериментальні табори

Старші пластунки!

Зголошуйтеся до новоствореної Кадри Абсольвенток Школи Булавних! Ціль Кадри це займатися ділянками підготовки, плянування, переведення, та піддержки Школи Булавних. Просимо всіх абсольвенток подати свою адресу до:

Mira Hankewycz
26-49 30 Street
Astoria, NY 11102

ВидаННя

Лісові Чорти - Лісові Чорти-Їх Життя і Буття Історія куреня від 1922 до 1945. Ювілейний, історично-мемуарний збірник у 60-ліття існування куреня. Вийшов в 1983. Книга великого формату, 232 стор. зі знімками й картами. Кошт $30./амер./Можна набути:

Plast-Lisovy Chorty
738 Sanford Avenue
Newark, NJ 07106

Червона Калина - 10 Років Пластового Спортивно-Виховного Табору Загону "Червона Калина" Збірник знимок з спортивного табсру, 34 стор., кольорова обкладинка. Кошт $ 5./амер/ Можна набути:

George Strutynsky
201 East 21 Street
N.Y.C.,NY 10010

Орден Хрестоносців - Крізь Сочку Споминів ЮМПЗ-1982 у Знімках Монтаж знімок зі зустрічі, 106 стор. Видано в 1983. Кошт$10./амер/. Можна набути:

Bohdan Kulchyckyj
2216 Lenola Road
Cinnaminsin, NJ 08077

ГБ УСП - Курені УСП. Перевидано каталог куренів /з короткими описами куренів та адресами курінних/. Можна набути через Краєвих Референтів УСП. /В Аргентині - через Голову КПС./

Австралія ———
Bohdan Leciw
24 Cavendish Ave.
Devon Park, 5008
Adelaide, Australia

Німеччина ———
Bohdan Soturczak
Kristallstr. 19
8 Munchen 50

ЗСА ———
Roman Juzeniw
328 East 9 St.
N.Y.C.,NY 10003

Вел. Британія ———
Jarema Kuczynskyj
10 Henley Rise
Sherwood, Nottingham
NG5 1FR

Канада ———
Michael Loza
1030 Baseline Road
Ottawa, Ontario
K2C 0A6

Василь Кархут

ЦУПКЕ ЖИТТЯ

Повість про вовків
(Продовження)

III.

Після того, як на поляні серед лісу, куди запровадив людей заляканий Брисько, найдено було інженера з перегризеною горлянкою й слідами вовчих зубів на руках і обличчі, лісом довго лунали рушничні стріли облави. Та облава не досягнула Вовчика в його криївці. Може просто тому, що злегковажив собі її й не дав себе виполошити, а може тому, що мав щастя відважних.

Та стріли врешті прогули, ліс затих і звірі, що зацілили, поволі заспокоювались. Вернулися втікачі. Поволі нстигала зима. Впали сніги.

На гиляках смерік та ялиць ранками білівся іней, позакутувані ним виглядали гилки мов у ваті, що в ній розпалювали соняшні промені безліч брилянтових вогників.

Збиралися, організувалися вовчі ватаги. У серцях бурлак будилася туга гуртування, прагнення кохання. Перше пізнав Вовчик тому рік, та в другому, хоч життєвим досвідом був він дорослий вовк, був повним незнайком.

Тінню великих крил сідала ніч; морозна. Тонкий, стертий серп місяця врізався між зорі. Вовчик саме прокинувся у батьківському лігві, де ще жили спомини про батька Сіроманця й матір Люту, де від неї залишилися жмути її шерсти, що нею мостила вона лігво дітям.

Вовчик з почуттям насолоди від здоровля витягав задубілі кінцівки. Аж у рубці, що на череві, заболіло. Глибоко й голосно позіхнув. Вихилив голову на двір і наслухував. Святотишна була ніч. І враз защеміла в його серці туга, як тому рік. Він прожогом вискочив з лігва й мерщій побіг у ліс. Біг скільки сили в ногах, смугасті тіні дерев мигали йому перед очима. Аж захекався. Та живий рух не втишив його внутрішнього неспокою. Тоді коротко, високо заскомлів. Слухав, відповіді не було. Тоді знову побіг. Молодик зникав за горою, зближалася північ. Вовчик гнався навмання.

І ось, коли пробігав лісовою просікою з кущів майже вискочив на нього сполошений заяць. Вовчик відрухово плигнув і задушив зайця за карк. Ще хвилина й вже жер його теплі внутренності. Та щось торкнуло Вовчика. Так властивим диким звірятам прочуттям відчув, що ззаду за ним хтось стоїть. Грізно загарчав, повертаючися передом до сподіваного противника. І грізне гарчання завмерло йому в горлянці. Перед собою побачив він вовка. Чи можна собі уявити щось більш злиденне за цього каліку із сторощеним кулею попереком, що дні його життя були почисленні? Передні ноги на силу волокли перебитий, спараліжований зад. Жертва недавніх ловів, висохла з голоду на тріску, крізь вилиняллу шкуру прозирали ребра. Вовк пришелець стояв з висолопленим язиком, з якого скапувала слина й прохаючи, скомлів. Усе його життя зосередилося в очах, очі ж на припадковій добичі Вовчика. Не смів підступити ближче, щоб домагатися участи в будь що будь спільній добичі. Був на те заслабий і занадто хворий, одночасно голод пхав його рятувати злиденне життя.

Вовчик і злиденний каліка міряли себе хвилину очима. Сила й неміч, здоровля й каліцтво, удача й невдача — станули напроти себе. Нещасливий вовк сухо, довго закашляв і взявся засмаглим язиком лизати кривавий сніг. І Вовчик поволі відступив від добичі. Він круто повернувся спиною до нещасливого брата, залишаючи його при впольованій добичі й побіг, нагло наче пригадавши собі щось, у напрямку протилежнім до попереднього. Швидко подався на те місце, де рік тому відбувалися вовчі збори. Пусто й мертво було там серед чагарників. Пора зборів давно проминула. Розчарований вже хотів було завернути, коли це його тонкий слух вловив якийсь галас.

Заслухався. Ось тут недалечко, на сусідній поляні тупотіли м'які кроки, звідти неслися звуки мови вовчого племени. Лише як неподібна вона була до тої буденної, звичайної мови ловців. Якась жебонлива.

В ній бриніли нотки, що ошпарили його мов розжареним дротяним батіжком. Тони були пестливі, розманіжливі, а при тому задиркуваті, і заразом жагливі. Вовчикові незрозуміло для нього чому, вдарила кров до голови. Не тямлячи себе, він скочив туди, на поляну. Побачив двоє вовків. Двоє вовків кидалися в удаванім бою на себе, жартома гризлися. Вовчиця в залицянні припадала до самця, лащилася перед ним, вигиналася у любашному танку Вовчик ускочив між них. Він бо пізнав одне з них. Це ж був його побратим, товариш ловів. Наскочив на нього, щоб звитатися по довгім небаченні й розлуці, щоб у радості виявити усю безмірність туги за його товариством і враз засоромився, зніяковів. Чи мусіли за нього відкривати це аж другі? Його бо побратим був Вовчицею, самицею. Все те усвідомів собі Вовчик нагло аж тепер, коли став дозрілим вовком і в порі, коли в ньому розбудилося вперше прагнення кохати. І те усвідомлення було таке ясне й нагле, що аж приголомшило його надміром почувань.

Побачивши його, Вовчиця враз принишкла, знітилася у собі, покірна. Пізнала друга й видимо зраділа, але...

Вовчикові гарячий омах радости югнув у голові й теплою кров'ю розлився по жилах.

Та враз пекучий удар зубами десь, збоку, привів його до свідомости. Миттю отверезів й отямився. Адже був це другий вовк. Гаряча лють спалахнула в ньому й напружила його в боєвій поставі.

(Продовження буде)

НОВІ ПЛАТІВКИ

Царівна

Репертуар цієї вартісної платівки складається з українських обрядових пісень, деякі з них мало відомі загальному слухачеві. Їх зібрала і наспівала Алексис Кохан-Будик з Вінніпегу, яка зацікавилася українським фолкльором під час її перебування у Києві. На платівці їй акомпаньюють члени вініпезької симфонічної оркестри. Музичне оформлення платівки та оркестровку підготовив відомий канадський скрипаль, композитор і диригент — Артур Полсон. Платівка виконана на високомистецькому рівні й успішно служить як вартісний приклад стародавної і багатої української культури. Платівка доступна і для чужинців, бо поміщені докладні пояснення про поодинокі пісні англійською мовою.

Olesia Productions
292 Austin Street Horth
Winnipeg, Manitoba
Canada, R2W 3M9

Черемшина

Монтреальське тріо Черемшина (Клявдія Мельник, Лідія Рудич і Надіна Звєтков) своїми чистими, зіспіваними голосами здобули собі широку популярність, спеціяльно після випуску цієї другої платівки — "Черемшина". (Вперше вони появились на популярній різдвяній платівці "Свято Різдва"). При акомпаньяменті інструменталістів А. Чернія, М. Беднарчика, В. Кіналя, Г. Ленг і П. Гайн, тріо виконує здебільша народні пісні в цікавих, нових обробках. Виконання трія милозвучне і технічно досконале, та напевно буде подобатися всім слухачам, незалежно від віку.

Yevshan Communications, Inc.
P.O. Box 125, Station St. Michel
Montreal, Quebec, Canada H2A 3L9

Мальви

На цій першій платівці трія ''Мальви'' з Чікаго, появляються нові пісні в цікавих сучасних обробках, виконані з юним запалом і музикальною зрілістю. Марійка Гаврилюк, Марійка Банах і Мирося Басараб обдаровані гарними голосами, які навіть у гармонічно складних переходах зливаються в одну цілість. Спеціяльне признання інструменталістам (Володимир Попович, Павло Гончаров та Юрій Павлик), які додають до співу різноманітне музичне тло і ритмічний запал. Ця платівка повинна бути особливо цікавою для молоді.

Yevshan Communications, Inc.
P.O. Box 125, Station St. Michel
Montreal, Quebec, Canada H2A 3L9

Соловей — ''Час хай летить''

Ансамбль ''Соловей'' з Торонта зробив великий поступ від часу випуску своєї першої платівки. Репертуар нової платівки далеко цікавіший. У великій мірі складається з пісень авторства членів ансамблю. Ці пісні описують переходові стадії людського життя, надаючи платівці одну підставову тему, яка пов'язує поодинокі пісні у цілість. Інструментація самих пісень багата й мінлива. Її технічно добре виконують інструменталісти. Ансамбль ''Соловей'' складається з таких членів: Віктор Ліщина, Петро Байрачний, Сем Єруло, Юрій Радевич, Мстислав Федак і Стефан Годований.

Solovey
33 Maher Avenue
Toronto, Ontario, Canada M6P 1S7

Буря II.

Як і на попередніх двох платівках оркестри ''Буря'' (Буря I і Буря III), на цій найновішій платівці появляється головно танцювальна музика. Найцікавіша пісня це ''Лети козаче'' (англійською мовою, сл. і муз. Романа Когута), в якій описується сміливість і патріотизм запорозьких козаків. Також цікава джезова обробка пісні ''Що ж я буду бідний діяв'', яку підготовив Пол Пірі. В ''Буковинському танці'' виділяється блискуча техніка акордеоніста, вокаліста і керівника оркестри Романа Когута. Як і перші дві платівки ''Бурі'', ця платівка напевно буде подобатися загальній публиці.

ст. пл. Олесь Кузишин

Aremkay Records
2195 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2

,,ПОМІЖ ГОРИ В СВІТ ШИРОКИЙ''
(Школа Булавних 1984 року)

Від 23-го червня до 5-го липня 1984 року відбувся черговий міжкрайовий вишкільний табір інструкторок для таборів юначок ,,Школа Булавних'', що прибрав назву ,,Поміж гори в світ широкий''.

Вісімнадцять пластунок з різних околиць, провід табору та ряд інструкторок таборували, як і минулими роками, на посілості гостинної родини панства Куликів у Гантері, в горах Кетскилл, щоб набрати знання потрібного для провідниць юнацьких таборів.

Комендантккою ,,ШБ'' була її давніша випускниця ст. пл. Христя Маців з Монтреалю, Канада, а її бунчужною ст. пл. Таня Ковалюк також з Монтреалю. Їм до помочі стояло ряд інструкторок, з яких деякі члени Куреня ,,Ті, що греблі рвуть'' перебували на вишколі довше, а деякі лише кілька днів.

Учасниці ,,ШБ'' пильно слухають гутірки ст. пл. О. Спєха в ,,Лісовій Школі''

Гутірка подруги Олі

Вчаться сигналізації

Вишкіл пройшов з повним успіхом, а всі учасниці виявили дуже гарну пластову поставу. Багато старалися дати зі себе, щоб вив'язатися з усіх завдань: піонерства, таборування у важких обставинах і з високих вимог, які цей вишкіл ставить. Усі вони гуртом зуміли перевести навіть найважчі завдання і все приймали з пластовим завзяттям і гумором.

Учасниці найбільше підготовлялися до виступів перед представниками вищих пластових проводів під час відвідин ,,Лісової Школи'' для відзначення її 20-річчя і перед українськими літниками з Гантеру, для яких влаштували Свято Івана Купала. Поруч з цим учасниці ,,Школи Булавних'' найшли ще час й на видання таборової газетки, яку зробили у формі хроніки, де по черзі записували події кожного дня, переплітаючи ще їх коломиками й улюбленими піснями чи жартами.

Представниці ,,Школи Булавних'' вітають учасників ,,Лісової Школи'' на ювілейній ватрі /запалюють ватру/

Так виглядала подяка Панству Куликам...

З газетки табору ,,Поміж гори світ широкий'' — ,,Школа Булавних'' 1984

ВАТРА ІВАНА КУПАЛА

Це свято, яке ми святкували 5-го липня 1984 року, найкраще свято, яким закінчується літній соняшний цикль календарних свят. Воно-свято молодих хлопців і дівчат. Після прийняття християнства Купало з'єдналося зі святом церковним- з народженням Івана Хрестителя. Тому й збереглося дві назви: Івана Купала й свято Івана Хрестителя.

Усі обряди й пісні є цінні тим, що допомагають нам вивчати та пізнавати нашу культуру, життя та прадавні звичаї наших предків. Вони переносять нашу уяву в ті далекі минулі часи щасливої романтики, в інше, так мало нам відоме життя.

У поганські часи ніч Купала була ніби чарівним сном і в ній діялися різні чуда-дива: розквітав цвіт папороті, зілля набирало надзвичайних властивостей, а дівчата старалися причарувати своїх вибраних хлопців.

Велика частина святкування є купальний вогник. Розпалювання вогню було також вороженням. Коли вогонь відразу загорів-це було знаком, що не буде хвороби, коли полумя піднімалося високо-знак, що буде великий урожай.

Тільки у ,,Школі Булавних...''

...дівчата забувають про хлопців,
...єноти мають людьські характеристики,
...дівчата тратять голос перед ЛШ,
...вінки попадають у властиві руки,
...ніхто не пригадує, що це є сухий та чистий виряд,
...чергові знають, що вони роблять,
...подруги вчать піонерства,
...почування є улюбленим спортом,
...є глибокі розмови при сніданку, обіді чи вечері,
...юначки з юнаками не гуляють,
...дощ ллє і ллє і ллє...

...це написала пл. вірл. Дарка Ласовська

Інструкції перед початком ,,Лисячого Бігу'' в Лісовій Школі 1984 р. з учасницями ,,Школи Булавних''

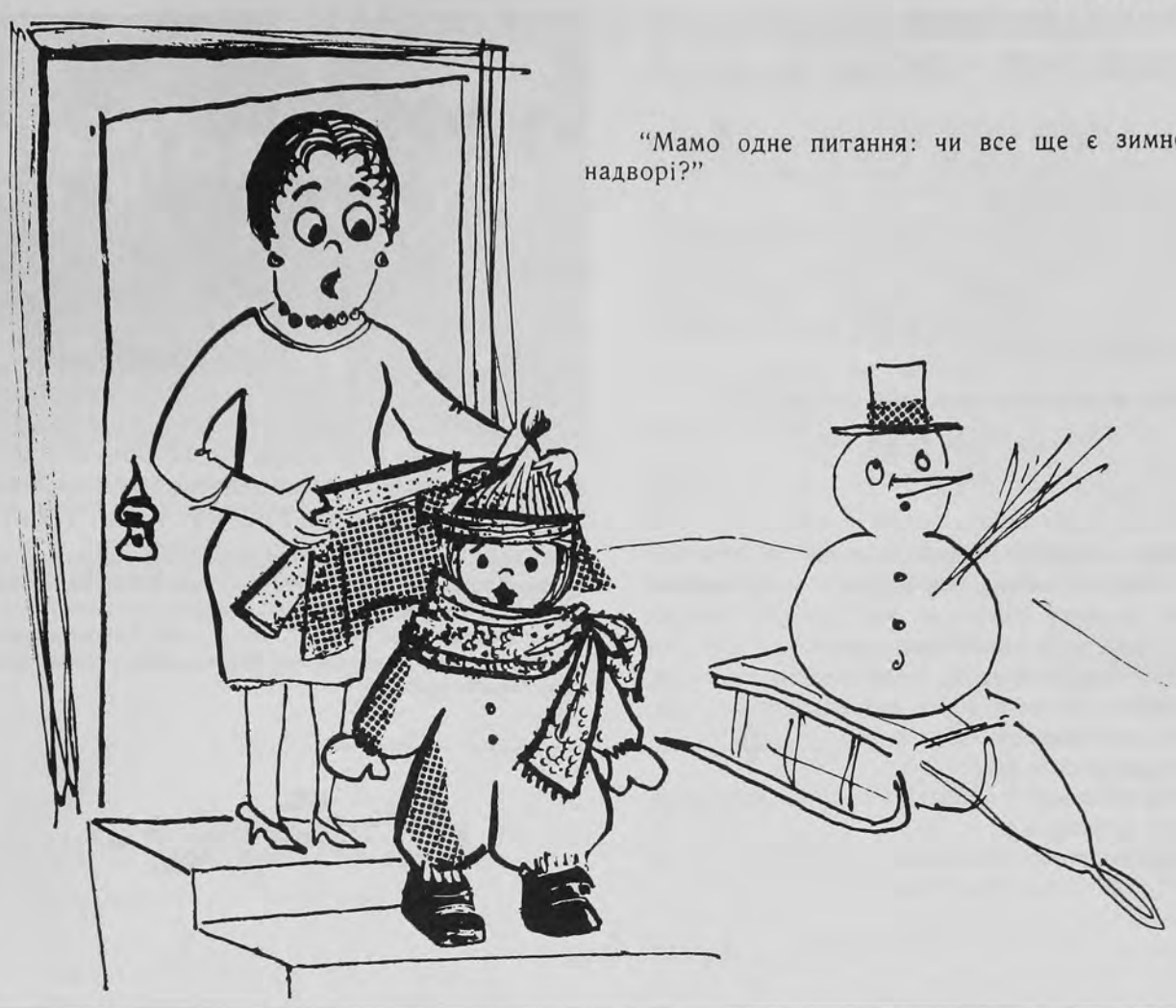

"Мамо одне питання: чи все ще є зимно надворі?"

Різдвяна хрестівка

1. Святвечірня страва
2. Її очікують, щоб засісти до Святої Вечері
3. Святковий хліб
4. Різдвяна пісня
5. Ставлять у куті
6. Її найбільше прикрашують
7. Харч вивірок
8. Ті, що пильнують худобу
9. Важливе містечко для християн

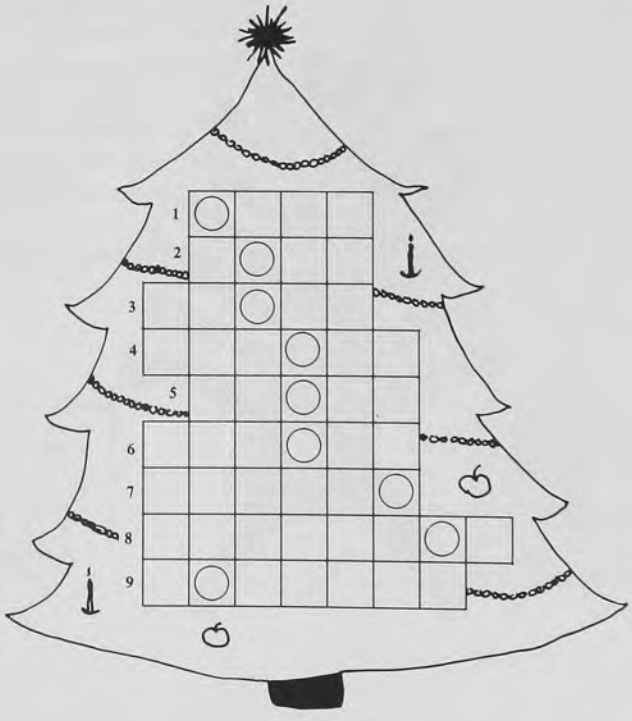

Букви в квадратах з колом, дадуть назву тих, що найбільше ходять на Свята.

(Розв'язка на сторінці 22)

ЩОРІЧНЕ ВЕЛИКЕ ДОБРЕ ДІЛО КУРЕНЯ УСП "ЛІСОВІ МАВКИ"

Ми одержали листа від курінної "Лісових Мавок" ст. пл. Дани Бойко з Торонто такого змісту:

"Дорога Подруго!

Привіт від XX Куреня УСП-ок "Лісові Мавки"! Пересилаємо Вам чек на суму 400 дол. — даток від куреня на "Залізний Фонд" Пластового Видавництва. В залученні також знімка куреня з курінної ради в Торонто.

Остаюся з пластовим привітом СКОБ!

ст. пл. Дана Бойко ЛМ
курінна

Щиро дякуємо "Лісовим Мавкам" за їхній вже традиційний дар на пластові видання! Хоча пишемо про це кожного року, як про приклад гідний наслідування, мало є пластових куренів, щоб з нагоди своєї куріної ради складали такий щедрий дар на те, щоб пластові видання могли далі появлятися. Але, як каже наша народня приповідка:

"І один в полі воїн"!

А ось на знімці ті наші щирі подруги, що ніколи за нас не забувають:

Курінна рада XX Куреня УСП-ок "Лісові Мавки", 9-10 липня 1983, Торонто

В першому ряді сидять від ліва до права: ст. пл. Христя Панчук, Христя Дзюк, Діяна Попович, Ірка Лисейко, Оксана Лисейко, Рута Рінецька.
Другий ряд стоять від ліва: Таня Таранацька, Маруся Колос, Наталка Яременко, Христя Желтвай, Галя Малецька, Адріяна Сумик, Галя Божок, Дана Бойко (курінна)
Третій ряд від ліва: Уляна Салевич, Дарка Плешкевич, Ліда Солтис, Вікторія Яременко, Ірка Вітович, Марта Хичій, Арета Сіра, Марічка Марчук

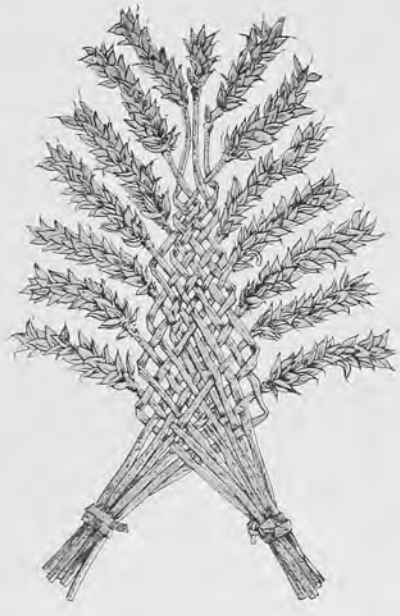

УВАГА! УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Читачі "Юнака" будьте самі суддями!

Редакторка "Юнака" дає нагороду у висоті 25 ам. долярів за найкращий допис юнака або юначки, що появився в 1984 році, в нашому журналі. Ви, читачі "Юнака", маєте однак самі заявитися, який допис Вам найбільше сподобався і подати свою думку до редакції "Юнака" до кінця місяця лютого.

Який допис дістане найбільше Ваших голосів — цей буде нагороджний.

Розуміється вислід Вашої оцінки подамо у наступних числах нашого журналу. Тому пишіть і подавайте Ваші думки, що Вам найбільше сподобалося!

Чекаємо на Ваші оцінки!

Ваша Редакторка "Юнака"

УСПІХИ МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ У БРАЗІЛІЇ

Від 20—26-го серпня 1984 року відбувся в театрі Гваїра в Курітібі XXIII міжнародній фолкльорний фестиваль, в якому брало участь кільканадцять мистецьких груп. Українська фолкльорна Група з Курітіби виступала 22-го серпня, а програма складалася з танців і пісень. Крім хору, брали участь бандуристи з філії ХОС-у й УБК з Портану.

Здається найбільше оригінальним був виступ українців, які зачарували всю публіку українським мистецтвом. Наші танцюристи по-мистецьки вивели в'язанку народніх танців. Хор під проводом п. Адама Барана виконав кілька українських пісень, а капеля бандуристів під керівництвом п. І. Бойка виступила з трьома піснями. В цілості українська група здобула велике признання. Присутні ствердили, що український виступ був одним з найкращих, а місцева преса широко згадувала про нього і давала похвальні рецензії.

В дні 1-го вересня Українська фолкльорна Група була на гостинному виступі для українців у Гварапуаві. У парафіяльній залі бразілійської церкви ,,Санта Круз'' відбулася ,,Українська Ніч''. У програмі цього вечора виступали саме Українська Фолкльорна Група з Курітіби та церковний хор з Гварапуави. Вечір розпочався відспіванням українського гимну ,,Ще не вмерла Україна'', а відтак хор заспівав ще сім українських пісень.

В другій частині програми присутні мали нагоду побачити виступ нашої групи, яка виконала вісім народніх танків. Наш виступ почався традиційним привітом хлібом і сіллю. Кожний наш виступ присутні українці вітали бурхливими оплесками. Після вечері зібрані спільно заспівали ще декілька українських народніх пісень і це створило милий родинний настрій.

Корнелій Шмулик

Для Філателістів

14-ТА РІЗДВЯНА ВИСТАВКА ПОШТОВИХ МАРОК СУФА У ВІДЕНСЬКІЙ РАТУШІ

Кожного року від 1967 р. Союз Українських Філятелістів Австрії влаштовує свою виставку марок, на яку дістає поміч австрійської пошти з відповідними першодневними штемплями.

Виставка 1984 року, яка відбулася 30-го листопада та 1 і 2-го грудня в ратуші міста Відня в рамках різдвяної виставки відділу культури міста, мала три різні поштові штемплі з німецько-українськими написами, що їх давали урядовці віденської пошти.

І так штемпель з 30-го листопада зображував українську ікону Богоматері з церкви св. Дмитрія зі села Красів, біля Львова, на штемплі з 1-го грудня бачимо дівочий одяг з Буковини (початок 20-го сторіччя) і чоловічий з Київщини (кінець 19-го, початок 20-го сторіччя). Цей штемпель присвячений спеціяльній виставці австрійської пошти під назвою ''Народні звичаї на австрійських поштових марках'', яка відбувалася в рамках виставки СУФА.

Штемпель з 2-го грудня показує ялинку й герб міста Відня. Цей штемпель, як і останніми роками, присвячений різдвяній виставці відділу культури уряду міста Відня й різдвяному ярмаркові, що відбувається перед віденською ратушею.

Проєкти усіх трьох штемплів виготовив український графік і почесний член СУФА Ергард Штайнгаґен.

З приводу 14-ої різдвяної виставки марок СУФА випустив три колірові святочні конверти, які помістимо в чергових числах ''Юнака''.

Подаємо усі три святкові штемплі з українськими написами:

ХРОНІКА

Юначки чекають на збірку: Буся Ґаст і Тамара Ґаєвич

ТАБІР УПЮ-ОК ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ ЧІКАҐО

Наш цьогорічний табір ''Вечорі в Карпатах'' відбувся на оселі ''Беркут'' у Вісконсін. Цьогорічний табір був дуже приємний. Всі юначки мали нагоду зустрітися з товаришками з Нью-Йорку і Міннесоти. Подруги добре зорганізували заняття й не було часу нудитись.

Під час табору ми зробили три прогулянки: 3-денну, 1-денну і прогулянку на Сумівську оселю. Наша триденна прогулянка була десять миль, а одноденна п'ять.

Сумівці запросили нас до себе. Вони мають оселю також у Вісконсін. Їхня оселя гарна, з великим басейном до плавання. Вони нас гарно гостили. Ми мали змагання копаного м'яча, що закінчилися розіграною. Ввечері була забава. Ми добре забавилися і пізно повернулися автобусом до свого табору.

Останнього тижня таборування ми мали алярми. Наш останній алярм був на прощальну ватру.

На прощання сльози лилися. Та ми пластуни, сподіваємося зустрітися в таборі в 1985 році.

Скоб!

пл. розв. Туня Ґаст
Чікаго

В гостині на оселі СУМ-у

Два найстарші гуртки

Розв'язка різдвяної хрестиківки.

1. Кутя
2. Зоря
3. Калач
4. Коляда
5. Дідух
6. Ялинка
7. Горіхи
8. Пастушки
9. Вифлиєм

КОЛЯДНИКИ

Тамара і Таня — наші таборові співачки.

Це дуже шікава гутірка — Таня Караван

Вступ заборонений! — Данна Хринівська.

Під час забави на сумівській оселі: Данна Кецала і Ростик Смик.

СЛОВНИК МУДРОЇ ГОЛОВИ

А. Вовк

СЛОВОГРА

(Мовна гра для науки й розваги)

(Гра ч. 10)

ВІДПОВІДІ І ПОЯСНЕННЯ

Правильні відповіді такі: **1В, 2Г, 3А, 4В, 5Б, 6Б, 7В, 8Б, 9Г, 10Б, 11В, 12Б.**

Пояснення:

1. ХАЛАТ, це, наприклад, анг. robe. ЛЯБОРАТОРНИЙ ХАЛАТ це labcoat. Анг. **thicket** по українському ГУЩАВИНА або ХАЩІ.
2. **ПРОЗІРКА,** або ДІЯПОЗИТИВ це анг. slide. (У множині правильний наголос є прозірки.) Росіяни взяли собі анг. назву ''слайд'' або й перекрутили її на ''слейд'' та накидають її нашій мові. Нам, одначе, цього не треба, бо маємо своє рідне ПРОЗІРКА або міжнародне ДІЯПОЗИТИВ.
3. **ПРИЛАВОК** це особливий стіл у крамниці, барі чи в кухні, анг. counter. Якщо він має відкидну частину, то вона називається ЛЯДА.
4. **СЕРЕЖКИ,** це східньоукраїнська й літературна назва того, що в Західній Україні називали ''кульчики''.
5. **ЛАНКА,** це одне кільце ланцюга (анг. chain link). Не слід уживати взятого з російської мови слова ''звено'', хоч дехто ще його з привички уживає. Слова ЛАНКА вживають також у нереносному значенні, напр. **СПОРТОВА ЛАНКА.**
6. **БУДЕНЬ,** або БУДНІЙ ДЕНЬ, це противага до СВЯТО, БУДЕННИЙ, це — повсякденний, звичайний.
7. **СІЧЕНИК** відповідає анг. hamburger або галицькому ''шницель''. Цей гарний новотвір має ще дві інші подібні куховарські назви: Одна це КРИШЕНИК — врізаний шматок чогось (напр. КАРТОПЛЯНІ КРИШЕНИКИ, це анг. French fries). Друга це СУШЕНИК. КАРТОПЛЯНІ СУШЕНИКИ або КАРТОПЛЯНІ ПЕЛЮСТКИ, це усім нам відомі potato chips. (Хоч в Англії chips амер. French fries.) Коли ми вже при усяких присмаках, то варто додати, що для анг. слова popcorn в Україні вживають цікаву назву КУКУРУДЗЯНІ БАРАНЦІ, бо поодинокі зеренця цієї розпуклої кукурудзи нагадують баранячі роги.
8. **ПОБУТ** це спосіб, уклад життя. Можемо говорити напр. про МОДЕРНИЙ ПОБУТ. Друге значення ПОБУТ це сукупність звичаїв якогось народу.
9. **ПИЛОСМОК,** це українська найліпша назва для анг. vacuum cleaner. Гірша, взята з російської мови, є ''пилосос''. (Російське ''сосать'' по-українському — смоктати, ссати.)
10. **ЖМЕНЯ** — це кількість чогось, яка вміститься в зігнутій долоні з пальцями (або й сама долоня з пальцями). Це, що вміститься у стулених до купи двох долонях, зветься ПРИГОРЩА.
11. **КРЕВЕТКИ,** це запозичена з французького (crevettes) назва для англійського shrimps. Вона на еміграції мало знана, як теж і ще інша запозичена з цієї ж мови назва ОМАР (homard) для англійського lobster.
12. **ПАЛІТУРКА,** це те саме що оправа книжки, зокрема з твердого матеріялу. Ще є слово ОБКЛАДИНКА, що звичайно стосується м'якої оправи. Не слід вживати рос. слова ''переплет'', яке в нас засвоїлося. Тому також не ''переплетня'', а ПАЛІТУРНЯ або ПАЛІТУРНА МАЙСТЕРНЯ. Анг. varnish це ПОЛІТУРА, а furniture polish ПОЛІРУВАЛЬНИЙ ЗАСІБ.

Хто з Вас подорожує

● літаком ● кораблем ● поїздом ● автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюрі
МАРКІЯНА КОГУТА
і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає
УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!
Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО—МИКОЛАЇВСЬКІЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.
4 Bellwoods Ave,. Tel.: 336-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

Централя	295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2 Tel.: **922-1402 & 922-2797**
Відділ	3635 Cawthra Road (біля Української Католицької Церкви) Tel.: **272-0468**
Відділ	2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario Tel.: **762-6961**

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання помагати членам в економічних справах порадами і фінансово.
Наша справа — служити членам!

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА

COMMUNITY TRUST CO. LTD

2271 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Phone: (416) 763-7333

Приймає вклади і ощадности. —
Платить найвищі відсотки. —
Уділює особисті і морґеджові позики. —
Приймає і реєструє пенсійні пляни і на
нові доми (РРС). — Полагоджує всі
банкові операції. — Завідує спадками і
довіреннями (траст).

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

"САМОПОМІЧ"

І ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

"САМОПОМІЧ"

ВІДДІЛ В ПАССЕЙКУ

запрошують Українське Громадянство вступати в члени.

Години урядування:

Понеділок	6:00—9:00 вечора
Середа	9:00—1:єє по полудні
Четвер	4:30—9:00 вечора
П'ятниця	4:30—9:00 вечора
Субота	9:00—1:00 по полудні

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої фонансові потреби в своїй рідній Українській Фінансовій Установі.
Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки від звичайних ощадностей якого-небудь банку чи шадниці.
А також даємо на дуже догідних умовинах всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС АБО ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:
229 Hope Ave., Passaic, N.J. 07055
Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку", — каже Олександер Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новаків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал дорослого членства Пласту, Пластприяту і загалу батьків, які цікавляться вихованням і громадськими справами.

CHOLKAN

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
REALTOR — INSURANCE BROKER
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
3359 Bloor St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
ISURANCE:
2184-C Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5666

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303